

בפרשת האזינו שהרמב"ן אומר ששם מרומז כל בן אדם ומה שיקרה כתוב בפרק ל"ב בפסוק ל"ג:

חַמַּת פְּנִינִים יִיגַם וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר:

ואותיות של המילים "וראש פתנים" הם "מידון תשפא"

ופסוק הבא הלא־הוא כַּמֶּס עֲמָדֵי חֲתוּם בְּאוֹצְרוֹתֵי:

דהיינו מה שהיה הוא כמוס וחתום – אין לנו הבנה בזה

ובפסוק הבא בתרגום ירושלמי:

דִּידֵי הוּא גְּקֻמָּתָא וְאַנָּא הוּא דְּמִשְׁלָם לְעֵדָן דְּתַמִּיט רַגְלֵיהוֹן דְּצַדִּיקָא אַרוּם קָרִיב הוּא יוֹמָא תַּבְּרִיהוֹן

דְּרִשְׁיָעִיא וְאַשְׁתָּא דְּגֵהָזָם עֲתִידָא לְהוֹן וּבְמִיָּתִי פּוֹרְעָנִיתָא עֲלֵיהוֹן:

ותרגום ללשה"ק : שלי הוא הנקמה, ואני הוא שאשלם בזמן שיתמוטטו רגלי הצדיקים [במידון נפלו רגלי הצדיקים] כי קרוב הוא יום השבירה של הרשעים ואש של גיהנם עתיד להם [וזה שהם רצחו והרגו] מזרז ומביא הפורענות עליהם.